

РЕШЕНИЕ

№ 1598

гр. София, 15.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43 състав, в публично заседание на 24.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **8779** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от Административно - процесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 1, ал. 2 от Закона за отговорност на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/.

Образувано е по искова молба, подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], [улица], представлявано от управителя Г. Ж., чрез адв. К. П., със съдебен адрес [населено място], ул. „131“ № 2А, вх. А, ет. 1, ап. 3, с която е предявен иск срещу Национална агенция по приходите с адрес [населено място], [улица], представлявана от изпълнителния директор Г. Д. за присъждане на обезщетение за претърпени имуществени вреди в размер на 1159 лева, представляващи заплатени разноски за адвокатско възнаграждение във връзка с обжалване на Ревизионен акт № Р – 22221519006494 – 091 – 001/26.05.2020г., поправен с Ревизионен акт № П – 222215120094332 – 003 – 001/10.06.2020г., издадени от Т. Б. Г., орган, възложил ревизията и М. С. С., ръководител на ревизията, ведно със законната лихва от 13.08.2020г. до окончателното плащане. При обжалване по административен ред ревизионният акт и актът за неговата поправка са отменени с Решение № 1262/13.08.2020г. на директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С.. В исковата молба се твърди, че 1159 лева са заплатени за адвокатско възнаграждение за защита срещу ревизионния акт по договор за правна защита и съдействие от 11.05.2020г. Сумата подлежи на обезщетение, при наличие на всички елементи от фактическия състав на отговорността по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ.

Направено е искане за присъждане на разноски по списък по чл.80 от ГПК.

Ответникът, в писмен отговор на исковата молба и в хода по същество на делото, чрез упълномощения си процесуален представител юриконсулт Р. оспорва предявения иск като неоснователен и недоказан. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Претендира юриконсултско възнаграждение.

Прокурор Малинова от СГП дава заключение, че исковата претенция е неоснователна и недоказана и следва да бъде отхвърлена.

Административен съд София - град, след като обсъди релевираните с исковата молба основания, доводите на страните, прецени събраните по делото относими доказателства по реда на чл.235 от ГПК, вр.чл.144 от АПК, намира за установено следното от фактическа страна:

На 30.04.2020г. е издаден ревизионен доклад, с който е направено предложение да се установяват задължения на [фирма] по ЗДДС в резултат от възложена ревизия на търговското дружество. Р. доклад е връчен на упълномощен представител на дружеството. В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК е подадено възражение чрез адв. К. П.. Възражението не е прието за основателно и с Ревизионен акт № Р – 22221519006494 – 091 – 001/26.05.2020г., поправен с Ревизионен акт № П – 222215120094332 – 003 – 001/10.06.2020г., издадени от Т. Б. Г., орган, възложил ревизията и М. С. С., ръководител на ревизията са установени задължения на [фирма] по ЗДДС в размер на 20 970 лева.

Срещу ревизионния акт и актът за неговата поправка е подадена жалба чрез адв. К. П. до директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С.. При произнасяне по тази жалба ревизионният акт и актът за неговата поправка са отменени с Решение № 1262/13.08.2020г. на директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С..

На 13.05.2020г. е подписано пълномощно, с което [фирма], представлявано от управителя Г. Ж. е упълномощило адв. К. П. да представлява дружеството пред НАП в образуваното ревизионно производство, да подаде възражение срещу ревизионния доклад, да обжалва ревизионния акт по административен и по съдебен ред, да преупълномощава трети лица с всички или с част от правата, които са й предоставени по силата на това пълномощно.

Пълномощното е издадено въз основа на договор за правна защита и съдействие, сключен на 11.05.2020г., с който е възложено на адв. К. П. да изготви възражение срещу ревизионния доклад и да обжалва ревизионния акт, ако бъде издаден такъв пред директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С.. Уговореното възнаграждение е 1159 лева, платимо по банков път. Сумата е платена на 05.06.2020г. Платежното нареждане е оспорено от ответника, но оспорването следва да бъде отхвърлено, тъй като ищецът е представил заверено от банката копие на платежното нареждане, което доказва извършеното плащане по банков път на посочената сума. Неоснователно е възражението, че плащането не може да бъде обвързано със сключения договор за правна защита и съдействие. В платежното нареждане като основание за плащане изрично е вписан договора от 11.05.2020г. По тези причини съдът приема, че сумата от 1159 лева е доказано платена на адв. К. П. за правна защита и съдействие в административното производство по издаване и оспорване на ревизионния акт, отменен като незаконосъобразен от директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С..

От правна страна: Искът е допустим като предявен от страна, която има правен интерес и срещу ответник, който е пасивно легитимиран по него, срещу

юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт се твърди, че са причинени вредите. /чл.205 АПК/.

Разгледан по същество, искът е основателен.

За да се ангажира отговорността по чл. 1 от ЗОДОВ следва да са налице кумулативно всички елементи от фактическия състав, а именно: претърпяна вреда – имуществена; незаконосъобразен акт на орган, респ. длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност; вредата да е настъпила в резултат на административна дейност, т. е. от незаконосъобразен акт на длъжностните лица при или по повод изпълнение на административна дейност; причинна връзка - пряка и непосредствена такава между незаконосъобразния акт с вредоносния резултат от административна дейност.

Преди всичко, следва да се отбележи, че ЗОДОВ е приложим за вреди от отменени ревизионни актове, тъй като нормата на чл. 1 от закона не поставя изисквания какъв да е отменения акт, стига той да е незаконосъобразен, да е акт на държавен или общински орган и да е резултат от административна дейност.

Р. акт е такъв по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, той е издаден от административен орган, представлява властнически акт на органите на администрацията. Неговото издаване е резултат от изпълнение на нормативно възложени задължения, от упражняване на административна правосубектност, което по своето съдържание представлява изпълнение на административна дейност. Административната дейност е изпълнителна дейност и наред със съдебната и законодателната дейности, е основна проява на държавната власт. Административният характер на дейността по установяване на данъчни задължения при или по повод на която са причинени вреди на гражданите или юридическите лица, определя правното основание на иска за вреди от незаконосъобразните ревизионни актове и други актове на приходната администрация като такова по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ. Следователно налице е първата предпоставка за реализиране на отговорността по ЗОДОВ: отменен по съответния ред административен акт. С Решение № 1262/13.08.2020г. на директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С. са отменени като незаконосъобразни Ревизионен акт № Р – 22221519006494 – 091 – 001/26.05.2020г., поправен с Ревизионен акт № П – 222215120094332 – 003 – 001/10.06.2020г., издадени от Т. Б. Г., орган, възложил ревизията и М. С. С., ръководител на ревизията.

По отношение на иска за обезщетяване на вредите, представляващи разходи за адвокатско възнаграждение са налице и останалите предпоставки – причинени на ищеца имуществени вреди и причинно - следствена връзка между претърпените вреди и отменения ревизионен акт. Настоящият съдебен състав възприема тезата на ищеца, че са му причинени имуществени вреди, изразяващи се в разноси за правна защита и съдействие от адвокат, направени при обжалване на незаконосъобразен акт на администрацията. Изплатените адвокатски възнаграждения в производството по обжалването и отмяната на административните актове представляват пряка и непосредствена последица по смисъла на чл. 4 от ЗОДОВ. По делото като доказателства са приети договор за правна защита и съдействие, пълномощно и платежно нареждане за плащане по банков път на договорената сума за адвокатско възнаграждение. Доказателствата установяват договорена и заплатена правна помощ, каквото се установява и да е осъществена в административното производство. От страна на упълномощения адв. К. П. е изготвено възражение по чл. 117, ал. 5 от ДОПК, както и жалба срещу издадения ревизионен акт до директора на Дирекция

„ОДОП“ при ЦУ на НАП – С.. По тази жалба е приета незаконосъобразност и постановена отмяна на акта и поправката му. При материален интерес от 20 970 лева и значителен обем на доказателствата, договореното и платено адвокатско възнаграждение е в близък до минималния размер. Възнаграждението е платено, правната защита и съдействие е ефективно предоставена, предвид на което разходите са дължими и подлежат на възстановяване от страна на ответника. Налице са безспорни писмени доказателства за осъществена правна защита и съдействие и заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 1159 лева за защита по административен ред в производството по издаване и обжалване на Ревизионен акт № Р – 22221519006494 – 091 – 001/26.05.2020г., поправен с Ревизионен акт № П – 222215120094332 – 003 – 001/10.06.2020г., издадени от Т. Б. Г., орган, възложил ревизията и М. С. С., ръководител на ревизията. Това плащане се намира в пряка и непосредствена връзка с горесцитираните РА и РАПРА, отменени с решение на директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С., поради което същото се явява вреда, по смисъла на чл.1 от ЗОДОВ, която следва да се репарира по настоящия исков ред.

Това, че заплатеното възнаграждение почива на договорно основание /чл.40, ал.2 от ЗА/ не променя извода за наличие на пряка причинна връзка. Ангажирането на адвокат за правна защита е израз на нормалната грижа за собствени права и законни интереси, които се считат за накърнени, а възнаграждението за този адвокат е императивно дължимо на основание чл.36 от Закона за адвокатурата, като същото следва да се уговори именно с договор. След като ищецът има право на адвокатска защита и същевременно дължи възнаграждение за нея, което следва да се уговори в договор, както и след като е платил дължимото, то той е разходвал средствата именно за да се защити по надлежния ред срещу незаконосъобразните актове. Ето защо, няма как връзката между заплатения хонорар на адвоката за защита и отменените като незаконосъобразни РА и РАПРА да не е причинно - следствена. Въпреки незадължителността на осъществяваната защита по ДОПК, платените средства за нея подлежат на възстановяване, защото правото на защита, включващо и адвокатска такава, е основно право, което не може да се ограничава по никакъв начин, включително и под заплахата за невъзстановяване на заплатения адвокатски хонорар, въпреки успешния изход на оспорването.

В заключение, доказани са всички елементи на фактическия състав на предявения иск с правно основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ за ангажиране отговорността на ответника за обезщетяване на претърпените от ищеца имуществени вреди. Лихва в размер на законната се дължи от датата на отмяна на РА и РАПРА с решение № 1262/13.08.2020г., от 13.08.2020г. до окончателното плащане.

Относно разноските: Съгласно чл. 10, ал. 3 от ЗОДОВ, ако искът бъде уважен изцяло или частично, съдът осъжда ответника да заплати разноските по производството, както и да заплати на ищеца внесената държавна такса. Съдът осъжда ответника да заплати на ищеца и възнаграждение за един адвокат, ако е имал такъв, съразмерно с уважената част от иска. С оглед изхода на делото, на ищеца, на основание чл. 10, ал.3 от ЗОДОВ следва да бъдат присъдени разходи общо от 425 лева, от които 25 лв. държавна такса и адвокатско възнаграждение от 400 лева по договор за правна защита и съдействие от 20.08.2020г. /л.86/. Възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение е неоснователно, възнаграждението е в близък до минималния размер по чл. 8, ал.1, т. 2 от Наредбата за минималните

размери на адвокатските възнаграждения.

Предвид изложеното, съдът

Р Е Ш И :

ОСЪЖДА Национална агенция по приходите с адрес [населено място], [улица], на основание чл.1, ал.1 от ЗОДОВ да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], [улица], представлявано от управителя Г. Ж., чрез адв. К. П., със съдебен адрес [населено място], ул. „131“ № 2А, вх. А, ет. 1, ап. 3 сума в размер на 1159 (хиляда сто петдесет и девет) лева, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди, изразяващи се в заплатени разноски за адвокатско възнаграждение, във връзка със защита в производството по издаване и обжалване по административен ред на Ревизионен акт № Р – 22221519006494 – 091 – 001/26.05.2020г., поправен с Ревизионен акт № П – 222215120094332 – 003 – 001/10.06.2020г., издадени от Т. Б. Г., орган, възложил ревизията и М. С. С., ръководител на ревизията, отменени с Решение № 1262/13.08.2020г. на директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С., ведно със законната лихва от 13.08.2020г. до окончателното плащане.

ОСЪЖДА Национална агенция по приходите с адрес [населено място], [улица] на основание чл.10, ал.3 от ЗОДОВ да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], [улица], представлявано от управителя Г. Ж., чрез адв. К. П., със съдебен адрес [населено място], ул. „131“ № 2А, вх. А, ет. 1, ап. 3 сумата от 425 (четирстотин двадесет и пет) лева, разноски по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14 - дневен срок от получаване на съобщението от страните.

СЪДИЯ: